

ЗАКОН ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИТЕ

Глава първа

ПРЕДМЕТ И ОБХВАТ НА ЗАКОНА

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с надеждното функциониране на системата за гарантиране на влоговете в банките, както и устройството, целите, функциите и дейността на Фонда за гарантиране на влоговете в банките (наричан по-нататък "Фонда").

(2) Този закон се прилага за всички банки, които са получили по установения в Закона за кредитните институции ред лиценз за публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и за техните клонове в други държави членки.

(3) Този закон се прилага и за клоновете на банка със седалище в трета държава, която е получила лиценз от Българската народна банка да осъществява дейност в Република България, когато:

1. в държавата по седалището на банката няма действаща система за гарантиране на влоговете или такава система съществува, но тя не обхваща клоновете на банката в чужбина, или
2. размерът или обхватът на гаранцията, осигурявана от съществуващата в държавата по седалището на банката система за гарантиране на влоговете, е по-малък от размера или обхвата на защитата на влоговете, предвидена в този закон. В този случай гаранцията, осигурявана от фонда, е за разликата, надвишаваща гаранцията, осигурявана от системата за гарантиране на влоговете по седалището на банката.

(4) Лицата по ал. 2 и 3 са длъжни да правят парични вноски във фонда по реда, определен в този закон.

(5) Управителният съвет на фонда установява, след събиране на съответните доказателства, спрямо кои клонове на чуждестранни банки в страната са налице предпоставките по ал. 3.

(6) В случаите по ал. 3 фондът си сътрудничи с органите на съответната система за гарантиране на влоговете.

Глава втора

ФОНД ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИТЕ

Раздел I

Статут на Фонда

Чл. 2. (1) Фондът е юридическо лице със седалище София.

(2) Фондът се преобразува, прекратява и ликвидира със закон.

(3) Сметната палата упражнява контрол върху дейността на фонда.

(4) Фондът се освобождава от заплащането на държавни и местни данъци и такси само по операциите по гарантиране на влоговете и по финансиране на мерките по чл. 23 и на банково реструктуриране.

(5) При ликвидация на фонда след изплащането на задълженията му остатъкът от неговото имущество се разпределя между банките пропорционално на вноските, платени от тях, с изключение на тези банки, чиито задължения към вложителите са изплатени от фонда.

Раздел II

Цели и функции на фонда

Чл. 3. (1) Целта на фонда е да допринася за стабилността и доверието във финансовата система на Република България, като:

1. осигурява защита на влоговете и изплащане на гарантираните влогове;
2. участва в алтернативни мерки за запазване на финансовата стабилност и предотвратяване на по-големи разходи за изплащане на гарантираните влогове;
3. съдейства за ефективно протичане на процеса по реструктуриране на кредитни институции при условия и ред, определени със закон;
4. осигурява оптимална защита на интересите на кредиторите в процеса на банковата несъстоятелност.

(2) Фондът:

1. определя и събира годишни и извънредни премийни вноски от банките;
2. инвестира средствата си при условията и по реда на чл. 24;
3. изплаща гарантираните размери на влоговете;
4. поема загубите вместо гарантираните вложители в процеса на банково реструктуриране;
5. осъществява функциите и правомощията, предвидени в Закона за банковата несъстоятелност;
6. след съгласуване с Българската народна банка, прилага алтернативни мерки за подпомагане и превенция с цел предотвратяване на по-големи разходи по изплащане на гарантираните влогове.

Раздел III

Управление на фонда. Представителство

Чл. 4. (1) Фондът се управлява от управителен съвет.

(2) Управителният съвет се състои от петима членове - физически лица, които се определят, както следва:

1. председателят на управителния съвет - от Министерския съвет;
2. заместник-председателят - от управителния съвет на Българската народна банка;
3. един член - от съсловната организация на търговските банки. В случай на повече от една съсловна организация, Управителният съвет на Българската народна банка определя процедура за номинация и избор на член от съсловните организации на банките;
4. двама членове – съвместно от председателя и заместник-председателя на управителния съвет.

(3) Членовете на управителния съвет трябва да имат висше икономическо или юридическо образование и професионален опит в продължение на не по-малко от 5 години в една от следните области:

1. банково дело;
2. търговия с ценни книжа;
3. счетоводство;
4. финанси.

(4) Мандатът на управителния съвет е 4 години. Членовете на управителния съвет могат да бъдат преизбрани без ограничение.

(5) Управителният съвет на фонда заседава най-малко веднъж на 3 месеца. Решенията на управителния съвет на фонда по чл. 7, т. 5, 6 и 7 се приемат с мнозинство 4/5 от всички негови членове, а останалите решения - с мнозинство повече от 1/2 от всички негови членове.

(6) Заседанията на Управителния съвет са редовни ако присъстват поне трима негови членове. За всяко заседание се води протокол, който се подписва от всички присъстващи членове.

(7) Управителният съвет приема правилник за организацията на дейността на фонда и реда, по който председателят на управителния съвет осъществява правомощията си по ал.8 и 9.

(8) Председателят на управителния съвет организира и ръководи дейността на фонда и на служителите и представлява фонда в страната и в чужбина, като взема всички решения, свързани с управлението на фонда, с изключение на решенията по чл. 7. Председателят може да упълномощава други лица със своите правомощия.

(9) Председателят на управителния съвет назначава и освобождава служителите на фонда. Организацията на дейността на администрацията на фонда и общата численост на персонала се определят с правилника по ал. 7.

(10) Управителният съвет сключва договор от името на фонда с председателя на управителния съвет, в който се определя възнаграждението му и се конкретизират правата и задълженията във връзка с упражняване на правомощията му по ал. 8 и 9.

(11) Управителният съвет може да привлича отделни специалисти и да създава комисии, които да подпомагат осъществяването на неговите правомощия.

(12) Фондът, неговите органи, оправомощените от тях лица и неговите служители не носят отговорност за вреди, причинени при упражняване на техните функции, освен ако са действали умишлено.

Чл. 5. (1) Не могат да бъдат членове на управителния съвет на фонда:

1. лица, които са били членове на изпълнителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, когато то е прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;
2. лица, които през последните 5 години, предхождащи датата на решението за обявяване на банка в несъстоятелност, са били членове на неин управителен или контролен орган;
3. лица, които са съпрузи или се намират във фактическо съжителство, или са роднини по права или по съребрена линия до втора степен включително на друг член на управителния съвет на фонда;
4. лица, които са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;
5. лица, които са лишени от правото да заемат материалноотговорна длъжност.

(2) Председателят на управителния съвет не може да извършва друга платена дейност освен научноизследователска и преподавателска.

(3) Членовете на управителния съвет не могат да работят за банки и за финансови институции по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции.

Чл. 6. (1) Мандатът на член на управителния съвет се прекратява предсрочно, когато се установи, че:

1. по отношение на него е налице обстоятелство, посочено в чл. 5;
2. е във фактическа невъзможност да изпълнява задълженията си в продължение на повече от 6 месеца;
3. е извършил съществено нарушение на служебните си задължения;
4. с дейността си уврежда интересите на фонда;

5. не участва без основателна причина в три или повече последователни заседания на управителния съвет;
6. е нарушен чл. 42, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност;
7. по отношение на него има влязъл в сила акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(2) Установяването на обстоятелствата по ал. 1, както и прекратяването на мандата на член на управителния съвет, се извършват с решение на съответния орган по чл. 4, ал. 2.

Чл. 7. Управителният съвет:

1. определя съобразно правилата, установени в този закон, годишните премийни вноски от банките;
2. инвестира средствата на фонда при спазване на изискванията за сигурност и за постоянна ликвидност, като може да сключва финансови сделки с цел намаляване на рисковете или осигуряване на ликвидност;
3. организира изплащането на гарантираните размери на влогове при условията и по реда на този закон;
4. приема правила за условията и реда за ползване на заеми от фонда, както и за емитирането на дългови ценни книжа;
5. организира изплащането на средства за поемането на загуби вместо гарантираните вложители при реструктуриране;
6. след съгласуване с Българската народна банка, приема решение за участие в мерките по чл. 23 и приема стратегия за възстановяване на средствата, съответно за вида и срока на финансовата подкрепа;
7. приема годишен отчет за дейността на фонда и го представя на Министерския съвет, на Българската народна банка и на Сметната палата;
8. ежегодно приема и обнародва в "Държавен вестник" до 31 март годишен финансов отчет за предходната година;
9. приема годишен бюджет за административните разходи на фонда и отчет за изпълнението му и в 30-дневен срок от приемането им ги представя на Българската народна банка и Сметната палата;
10. разработва проекти на наредби по прилагането на този закон и ги представя на Българската народна банка за обсъждане и приемане;
11. изпълнява правомощията на фонда по Закона за банковата несъстоятелност, за които е предвидено, че се упражняват с решение на управителния съвет;

12. приема решение за отпускане на заеми на други схеми за гарантиране на влоговете в рамките на Европейския съюз при условията на чл. 21;
13. определя размера и реда на събиране на годишна такса от банките за покриване на административните разходи на фонда;
14. издава указания за съдържанието и формата, в които банките предоставят информация на фонда за целите на изплащане на гарантираните влогове и тестване на системата за гарантиране на влоговете.

Глава трета

ГАРАНТИРАНИ ВЛОГОВЕ

Раздел I

Размер и обхват на гаранцията

Чл. 8. Гарантират се влоговете в левове и в чуждестранна валута.

Чл. 9. (1) Фондът гарантира пълно изплащане на сумите по влоговете на едно лице в една банка независимо от броя и размера им до 196 000 лв., но не малко от левовата равностойност на 100 000 евро към датата на акта по чл. 20, ал. 1.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага спрямо лица, придобили права по влог в резултат на извършени разпоредителни действия с влога в срока на действие на мярката по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 от Закона за кредитните институции, и след издаване на акта по чл. 20, ал. 1.

Чл. 10. Следните влогове са гарантирани в размер до 250 000 лева за срок от три месеца от момента, в който сумата е кредитирана по особена сметка на вложителя, открита за някоя от целите по т. 1, 2 или 3, или от момента, в който вложителят е придобил правото да се разпорежда със сумата на влога:

1. влогове, възникнали в резултат на сделки с недвижимо имущество, свързани с имоти за жилищни нужди;
2. влогове, които възникват в резултат на изплатени суми по повод на прекратяване на брака, прекратяване на трудово или служебно правоотношение, инвалидност или смърт;
3. влогове, които възникват в резултат на застрахователни или осигурителни плащания или на изплащането на обезщетение за вреди от престъпления или от отменена присъда.

Раздел II

Изключения

Чл. 11. (1) Не се изплащат гарантираните размери на влоговете в банката на:

1. други банки, когато са направени от тяхно име и за тяхна сметка;
2. финансовите институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции;

3. застрахователите и презастрахователите по чл.8 от Кодекса за застраховането;
4. фондовете за задължително и доброволно пенсионно осигуряване;
5. инвестиционните посредници;
6. колективните инвестиционни схеми, националните инвестиционни фондове, алтернативните инвестиционни фондове, управлявани от лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и дружествата със специална инвестиционна цел;
7. бюджетните организации съгласно § 1, т. 5 от Закона за публичните финанси;
8. Фонда за компенсиране на инвеститорите, Фонда за гарантиране на влоговете в банките и Гаранционния фонд по чл. 287 от Кодекса за застраховането.

(2) Не се предоставя гаранция относно влогове, възникнали или свързани със сделки и действия, представляващи "изпиране на пари" по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и „финансиране на тероризъм” по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, ако деецът е осъден с влязла в сила присъда.

(3) Не се изплащат влогове, чийто титуляр не е бил идентифициран по реда на чл.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари към датата на акта по чл.20, ал.1.

(4) Обстоятелствата, обуславящи изключенията по ал. 1 и 2, се установяват към датата на акта по чл. 20, ал. 1.

Раздел III

Изчисляване на гарантирания размер на влога

Чл. 12. (1) Общият размер на задължението на банката към един вложител се определя, като влоговете му, включително начислените върху тях лихви към датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1, се събират. При събирането влоговете в чуждестранна валута участват с левовата им равностойност, определена по курса на Българската народна банка към датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1.

(2) В случаите, когато вложителят има задължения към банката, чиито падеж е настъпил преди или на датата на акта по чл. 20, ал. 1, от размера на гаранцията, определена по реда на чл. 9, ал. 1 и 2, се приспада размерът на тези задължения.

(3) При съвместен влог частта на всяко лице се взема предвид при установяване общия размер на влоговете му в банката. Ако в договора за влог не е указано друго, приема се, че частите на вложителите са равни.

(4) В случаите, когато вложителят няма изключително право върху сумите по сметката, право да получи плащане от фонда има лицето, в чиято полза е направен влогът, освен ако договорът предвижда друго и при условие, че това лице е идентифицирано или може да бъде идентифицирано преди датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1. В случай че влогът е направен в полза на повече лица се прилагат правилата за съвместния влог.

(5) При преобразуване на две или повече банки чрез сливане или вливане влоговете в тези банки преди преобразуването се изчисляват за целите на покритието по гаранцията за всяка банка поотделно до изтичането на 6-месечния срок по чл. 263к, ал. 1 от Търговския закон.

(6) Влог, по който има наложени тежести или който служи за обезпечение, се включва при събирането по реда на ал. 1, като съответната припадаща се за влога част от гаранцията не се изплаща на вложителя - титуляр на влога, до вдигане на тежестта или обезпечението. Ако за влоговете по изречение първо има влязъл в сила акт на орган на съдебната власт, фондът изплаща дължимата относно влога гаранция на лицето, посочено в акта като имащо право да получи сумата по влога.

Глава четвърта

ФИНАНСИРАНЕ НА ФОНДА

Раздел I

Източници за набиране на средства

Чл. 13. (1) Източници за набиране на средствата във фонда са:

1. годишни и извънредни премийни вноски от банките;
2. доходите от инвестиране на набраните във фонда средства;
3. получените от фонда суми от имуществото на банката в случаите на суброгация;
4. други източници (заеми, дарения, чуждестранна помощ и други).

(2) Българската народна банка е депозитар на средствата на фонда.

Чл. 14. (1) Всяка банка прави годишна премийна вноска във фонда, която се определя пропорционално на степента на риска, на който всяка банка е изложена, и се изчислява върху размера на гарантираните влогове за предходната година, на тримесечна база.

(2) Гарантирани са всички влогове до размера на гаранцията по чл. 9, ал. 1, с изключение на влоговете по чл. 11, ал. 1 и 2.

(3) При определяне на гарантираните влогове за целите на ал. 1 влоговете в чуждестранна валута на банките се преизчисляват в левове по курса на Българската народна банка за съответния ден.

(4) Начинът за изчисляване на размера на вноските по ал. 1 се определя с наредба на Българската народна банка по предложение на управителния съвет на фонда.

(5) Банките, включително клоновете на чуждестранните банки, превеждат дължимата премийна вноска в срок до 31 март на текущата година.

(6) Годишните премийни вноски на банките се отчитат като счетоводни разходи за текущата година.

Чл. 15. Направените от банките вноски не подлежат на възстановяване, включително и при прекратяване на банката.

Чл. 16. (1) При неплащане на вноса в определения срок, фондът начислява за срока на забавата лихва върху дължимата сума в размер на законната лихва.

(2) В случай, че банка не плати изискуема вноса в срок, фондът уведомява незабавно Българската народна банка за предприемане на мерки по Закона за кредитните институции. (3) Ако предприетите мерки по ал. 2 не осигурят спазване на задължението за плащане на изискуеми вноски, фондът, с изричното съгласие на Българската народна банка, може да даде едномесечно предизвестие за изключване на банката от членство в системата за гарантиране на влоговете в Република България.

(4) Фондът изключва банката от системата за гарантиране на влоговете в Република България, ако след изтичане на срока по ал. 3 банката не е изпълнила задължението си.

(5) Влоговете, налични към датата на изключване на банката от членство в системата за гарантиране на влоговете в Република България, продължават да са гарантирани от фонда.

(6) Българската народна банка издава наредба за прилагането на този член по предложение на управителния съвет на фонда.

Чл. 17. (1) Когато наличните средства във фонда надхвърлят 0,8 на сто от общия размер на гарантираните влогове в банките, управителният съвет може да вземе решение годишните премийни вноски да се плащат в намален размер или да не се плащат за определен период.

(2) Плащането на годишни премийни вноски се възобновява, когато средствата във фонда спаднат под посочения в ал. 1 размер.

(3) Редът и начинът за изчисляване на премийните вноски в намален размер се урежда с наредбата по чл. 14, ал. 4.

Раздел II

Покриване на недостига от средства на фонда

Чл. 18. (1) Ако наличните средства във фонда не са достатъчни за покриване на задълженията му по чл. 20, когато влоговете са станали неналични, по решение на

управителния съвет банките превеждат извънредни премийни вноски в размер до 0.5% от гарантираните влогове към последното тримесечие, предхождащо датата на превеждане на вноските. Фондът може да изиска и по-големи вноски при извънредни обстоятелства и с изричното съгласие на Българската народна банка.

(2) За покриване на остатъчния недостиг от средствата на фонда, с решение на управителния съвет фондът може:

1. да ползва заеми, включително чрез емитиране на дългови ценни книжа при условия и по ред, определени от управителния съвет на фонда;
2. да ползва заеми от държавния бюджет след решение на Министерския съвет.

(3) Ползваните от фонда заеми могат да бъдат обезпечавани с гаранция, издадена от Министерския съвет от името и за сметка на държавата, или с активи на фонда, включително и с бъдещите вземания на фонда.

(4) В случаите когато банка има ликвидни затруднения Българската народна банка може да отложи изцяло или частично плащането на извънредни вноски по ал. 1 за срок не повече от 6 месеца. Отлагането на плащането на вноските по ал. 1 може да бъде подновявано по искане на банката.

(5) Вноските по ал. 1, чието плащане е отложено, се плащат, когато Българската народна банка установи, че плащането им не застрашава ликвидността и платежоспособността на банката.

Глава пета

ИЗПОЛЗВАНЕ НА СРЕДСТВАТА НА ФОНДА

Раздел I

Общи положения

Чл.19. (1) Средствата на фонда се използват за изплащане на суми по влогове до гарантираните размери в предвидените в закона случаи.

(2) Средствата от фонда се използват и за финансиране на загубите вместо гарантираните вложители в банковото реструктуриране при условия и ред, определени в закон.

(3) Средствата на фонда могат да се използват и за мерките по чл. 23 с цел предотвратяване на изпадане на банка в неплатежоспособност.

(4) В случаите по ал. 2, ако някои или всички активи и пасиви, включително гарантираните влогове, бъдат прехвърлени на друга банка или на мостова институция, в процеса на несъстоятелност на реструктурираната банка фондът не изплаща остатъка от влоговете над размера на прехвърлените гарантирани влогове. Фондът информира вложителите за прехвърлянето на влоговете чрез средствата за масова информация, като е

длъжен да оповести в най-малко два централни ежедневника и на интернет страница на фонда банката, в която са прехвърлени влоговете.

Раздел II

Условия и ред за изплащане на суми по гарантираните влогове

Чл. 20. (1) Фондът изплаща задължения на съответната банка към нейни вложители до гарантираните размери в случай че е налице някое от следните обстоятелства:

1. решение на Българската народна банка за отнемане на лиценза за банкова дейност;
2. решение на Българската народна банка за установяване, че влоговете са неналични и че по нейна преценка към този момент банката изглежда неспособна — по причини, пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати влоговете и че няма да бъде в състояние да направи това в краткосрочна перспектива. Решението се взема не по-късно от пет работни дни от узнаването, че банката не е изплатила влогове, които са изискуеми и дължими;
3. акт на съдебен орган, с който, по причини, пряко свързани с финансовото състояние на кредитната институция, се постановява решение, което препятства предявяването на вземанията на вложителите срещу кредитната институция.

(2) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете чрез търговска банка, определена от управителния съвет.

(3) В срок до два работни дни от датата на издаване на акта по ал. 1 назначеният квестор, ликвидатор или синдик е длъжен да представи на фонда информация за влоговете в банката.

(4) В срок не по-късно от 2 работни дни преди започване изплащането на суми от фонда управителният съвет на фонда е длъжен да оповести в най-малко два централни ежедневника и на своята интернет страница деня, от който вложителите на банката могат да получават плащания от фонда, както и банката, чрез която ще се извършват тези плащания. Кореспонденцията между фонда и вложителите се води на български език.

(5) Фондът осигурява достъп до подлежащите на изплащане суми по гарантираните влогове не по-късно от 7 работни дни от датата на издаване на акта по ал. 1.

(6) Срокът за изплащане може да бъде удължен в следните случаи:

1. по чл. 12, ал. 4, но не повече от три месеца от датата на издаване на акта по ал. 1;
2. когато не е установено дали дадено лице има законно право да получи гарантирания размер на влога, или когато влогът е предмет на правен спор - в

срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на фонда за разрешаване на спора;

3. когато влогът е обект на ограничителни мерки, наложени от правителството или международни организации, в срок до 7 работни дни от датата на уведомяване на фонда за прекратяване действието на ограничителните мерки;
4. когато сумата, която следва да бъде изплатена, е част от временно високо салдо по сметката съгласно условията на чл. 10, но не повече от три месеца от датата на издаване на акта по ал. 1;
5. когато фондът изплаща гарантираните влогове на клон на българска банка в друга държава членка на Европейския съюз, но не повече от 20 работни дни от датата на акта по ал. 1.

(7) Независимо от срока по ал. 5, когато вложител или друго лице, което има права върху или интерес във връзка със сумите по сметка, е обвинено в правонарушение, произтичащо от или свързано с „изпиране на пари” по смисъла на чл. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и „финансиране на тероризъм” по смисъла на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма, фондът може временно да спре всякакви плащания, засягащи вложителя/лицето, до постановяването на влязъл в сила съдебен акт.

(8) Не се изплащат сумите по влогове, по които не е имало операции по нареждане на вложителя в последните 24 месеца и сумата по тях е по-малка от 20 лв.

(9) С размера на изплатените суми се намалява размерът на задълженията на съответната банка към вложителите.

(10) Фондът уведомява периодично квестора, ликвидатора или синдика за размера на платените на всеки вложител суми.

(11) За вземанията си над полученото от фонда вложителите се удовлетворяват от имуществото на банката в съответствие с действащото законодателство.

(12) Българската народна банка издава наредба за прилагането на този член по предложение на управителния съвет на фонда.

Чл. 21. (1) Лице, което претендира, че е вложител, но му е отказано изплащане на суми по влога в размера по чл. 9 в сроковете по чл. 20, ал. 5 и ал. 6 или лицето не е съгласно с размера на изплатената му сума, може да предяви писмените си възражения в срок до три месеца от началния ден на изплащане на гарантираните влогове пред фонда с копие до квестора, ликвидатора или синдика на банката с отнет лиценз.

(2) Фондът се произнася по възражения по ал. 1 в 7-дневен срок от получаването им. В случай, че възражението по ал. 1 не бъде уважено лицето може да предяви правата си срещу фонда по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 22. (1) От датата на издаване на акта по чл. 20, ал. 1 фондът встъпва в правата на вложителите към банката до размера на гарантираните суми независимо от размера и

датата, на която фондът е извършил плащания по гарантираните влогове на всеки един от вложителите.

(2) Фондът не дължи лихви по гарантираните суми.

Раздел III

Мерки за превенция и подпомагане

Чл. 23. (1) След съгласуване с Българската народна банка и органа за реструктуриране, фондът може да прилага мерки за превенция и подпомагане на банки с цел предотвратяване на изпадането в неплатежоспособност на банките, участващи в системата за гарантиране на влоговете на Република България, които включват:

1. предоставяне на гаранции и заеми;
2. предоставяне на друг вид ликвидна помощ.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат при наличието едновременно на следните условия:

1. не са започнали действия по реструктуриране на банката;
2. фондът разполага с достатъчно информация относно финансовото състояние на подкрепяната банка и процедури за подбор на мерките по ал. 1 и за наблюдение на свързаните с това рискове;
3. управителният съвет на фонда прецени, че по този начин могат да бъдат предотвратени по-големи разходи за изплащане на суми по гарантираните влогове;
4. финансирането на мерките по ал. 1 е обвързано с изисквания на фонда към подпомаганата банка, които включват като минимум въвеждането на по-строги правила за наблюдение и контрол на риска, както и възможността на фонда да извършва проверки;
5. в резултат на използването на средствата от фонда не се застрашават функциите му по изплащане на гарантираните влогове;
6. средствата на фонда се използват за осигуряване на достъп на клиентите на банката до гарантираните влогове;
7. Българската народна банка е потвърдила възможността на банките да платят извънредни премийни вноски по чл. 18, ал. 1, т. 1.

(3) Условието и сроковете за използване и възстановяване на средствата на фонда, използвани съгласно ал. 1, се определят с решението на управителния съвет на фонда по чл. 7, т.6.

(4) Не се прилагат мерките по ал.1, когато Българската народна банка, след консултация с органа за реструктуриране, е преценила, че са изпълнени условията за предприемане на действия по реструктуриране.

(5) При използване на средствата на фонда за мерки по ал. 1 банките незабавно правят извънредни вноски, когато:

1. възникне необходимост от изплащане на гарантирани суми по влогове и наличните средства на фонда са по-малко от две трети от размера по чл. 18, ал. 1;
2. без да е налице необходимост от изплащане, наличните средства на фонда са под 25 на сто от размера по чл. 18, ал. 1.

Глава шеста

ИНВЕСТИРАНЕ НА СРЕДСТВАТА НА ФОНДА

Чл. 24. Средствата на фонда се инвестират в:

1. депозити в Българската народна банка;
2. високоликвидни дългови ценни книжа, както следва:
 - а) ценни книжа, издадени или гарантирани от българската държава;
 - б) ценни книжа, издадени от други държави - членки на Европейския съюз, които имат кредитен рейтинг една от двете най-високи оценки, присъден от агенция за кредитен рейтинг регистрирана или сертифицирана съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ, L 302/1 от 17 ноември 2009 г.);
 - в) издадени от трети държави, които имат кредитен рейтинг една от двете най-високи оценки, присъден от агенция за кредитен рейтинг регистрирана или сертифицирана съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг;
 - г) издадени от Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка, Европейската банка за възстановяване и развитие и Европейския съюз или други чуждестранни финансови институции или международни финансови организации, в това число наднационални организации на държавите членки на Европейския съюз, чиито задължения са оценени с една от двете най-високи оценки присъден от агенция за кредитен рейтинг регистрирана или сертифицирана съгласно Регламент (ЕО) 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно агенциите за кредитен рейтинг.

Глава седма

СЪТРУДНИЧЕСТВО СЪС СХЕМИ ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Раздел I

Заемане на средства между схеми за гарантиране на влоговете

Чл. 25. (1) Фондът може да отпуска заеми на други схеми за гарантиране на влоговете от други държави членки на Европейския съюз при следните условия:

1. схемата заемополучател не може да изпълни задълженията си за изплащане на гарантираните влогове поради липса на средства;
 2. схемата заемополучател е използвала възможностите за набиране на извънредни вноски от банките;
 3. схемата заемополучател ще използва заетите средства само за изплащане на гарантираните влогове;
 4. схемата заемополучател няма задължение за погасяване на заем от друга схема;
 5. схемата заемополучател е посочила сумата, която иска да заеме;
 6. общият размер на заема не може да надвиша 0,5 на сто от гарантираните влогове на схемата заемополучател;
 7. схемата заемополучател е информирала Европейския банков орган за искането си, като гарантира, че е изпълнила условията по т. 1-5 и посочва размера на поискания заем;
 8. схемата заемополучател се ангажира да изплати заема в срок до 5 години. Изплащането може да се извършва на годишни вноски, като лихвата е дължима към момента на пълно погасяване на главницата;
 9. размерът на лихвата е не по-малък от лихвения процент по пределното кредитно улеснение на Европейската централна банка през кредитния период.
- (2) Фондът уведомява Европейския банков орган за първоначалния лихвен процент, както и за срока на заема.

Раздел II

Изплащане на гарантираните размери на влоговете в клонове на банки от други държави членки

Чл. 26. (1) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете на вложители в клонове в Република България на банки от други държави членки от името и за сметка на схемата за гарантиране на влоговете на държавата членка по произход.

(2) Фондът изплаща сумите по ал. 1 в съответствие с указанията на схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход. В тези случаи фондът не носи отговорност за определяне на сумите, подлежащи на изплащане.

(3) Схемата за гарантиране на влоговете в държавата членка по произход предоставя необходимите финансови средства преди изплащането на сумите и възстановява на фонда всички направени разходи.

(4) Фондът информира заинтересованите вложители от името на схемата в държавата членка по произход и може да получава кореспонденцията от съответните вложители от името на схемата в държавата членка по произход.

Чл. 27. (1) Фондът изплаща гарантираните размери на влоговете на вложители в клонове на български банки в други държави членки чрез схемата за гарантиране на влоговете на приемащата държава.

(2) Сумите се изплащат на вложителите от схемата за гарантиране на влоговетена приемащата държава членка в съответствие с указанията по чл. 7, т. 14.

(3) За целите на ал. 1 банките поддържат и предоставят на фонда информация за гарантираните влогове в клоновете на български банки в други държави членки. Банките предоставят информация на фонда в обхват и формат в съответствие с указанията по чл. 7, т. 14.

Раздел III

Преминаване към друга схема за гарантиране на влоговете от държава членка на Европейския съюз

Чл. 28. (1) Ако дадена банка прекрати членството си във фонда и се присъедини към друга схема за гарантиране на влоговете, последно платената годишна премийна вноска по чл. 14, ал. 1 преди прекратяването на членството, се прехвърля на другата схема за гарантиране на влоговете.

(2) Ако някои от дейностите на банка бъдат прехвърлени в друга държава членка и вследствие на това преминат към друга схема за гарантиране на влоговете, част от последно платената годишна премийна вноска по чл. 14, ал. 1 на тази банка се прехвърля на другата схема за гарантиране на влоговете пропорционално на размера на прехвърлените гарантирани влогове.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 банката изпраща предизвестие за намерението си най-малко шест месеца преди това. През този период банката дължи годишни и извънредни вноски в своята първоначална схема за гарантиране на влоговете.

Раздел IV

Споразумения за сътрудничество и обмен на информация

Чл. 29. (1) За целите на чл. 25, чл. 26 и чл. 27 фондът сключва споразумения за сътрудничество, обменя информация и си сътрудничи със схемите за гарантиране на влоговете от други държавите членки. Фондът информира Европейския банков орган за сключените споразумения. При невъзможност за постигане на споразумение със схема за

гарантиране на влоговете от друга държава членка или спор относно тълкуването на споразуменията фондът може да отнесе въпроса до Европейския банков орган.

(2) Липсата на споразумение по ал. 1 не засяга правата на вложителите в клонове в Република България на банки на други държави членки и на клонове на български банки в други държави членки за вземанията им от схемата за гарантиране на влоговете на държавата членка по произход, както и интересите на банки в случаите по чл. 27.

(3) Във връзка с обмяната на информация за вложителите в клонове на български банки в други държави членки и за клонове на банки от други държави членки в Република България, се прилагат изискванията за поверителност и защита на данните за сметките на вложители съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L № 281 от 1995 г.).

Глава осма

ТЕСТВАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ

Чл. 30. (1) Фондът извършва регулярно стрес тестове на системата за гарантиране на влоговете и при наличие на информация за проблеми в банка, които биха могли да доведат до задействане на системата за гарантиране на влоговете .

(2) Стрес тестове се извършват най-малко веднъж на три години.

(3) Управителният съвет и служителите на фонда могат да използват информацията, необходима за тестване на системата за гарантиране на влоговете, само за извършване на тестовете. Фондът няма право да пази получената информация по-дълго от необходимото за провеждане на тестовете.

Глава девета

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 31. (1) Банките предоставят на фонда необходимата информация за изчисляване на дължимите премийни вноски във фонда.

(2) Банките са длъжни да представят на фонда необходимата информация за целите на регулярното тестване на системата за гарантиране на влоговете или за да се подготви изплащането на гарантираните влогове по всяко време и при поискване от фонда във вид и формат, определени в указанията по чл. 7, т. 14.

(3) Фондът има право да поиска по всяко време от банката информация за отговарящите на условията влогове на всеки вложител и за маркирането им по реда на чл. 57, ал. 3 от Закона за кредитните институции.

(4) Българска народна банка незабавно информира фонда в случай, че в дадена банка бъдат открити проблеми, които има вероятност да предизвикат задействане на системата за гарантиране на влоговете, както и за приложени спрямо банките надзорни

мерки по чл. 103, ал. 2, т. 4 - 9, 14, 15, 17 - 21 от Закона за кредитните институции, като предоставя на фонда копие от акта за налагане на съответната мярка.

(5) Българската народна банка или органа за реструктуриране уведомяват незабавно фонда в случай, че са констатирали настъпването на условията по чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от Закона за кредитните институции или е започнала процедура по реструктуриране.

(6) По искане на фонда подуправителят, ръководещ управление "Банков надзор" на Българската народна банка, извършва целеви проверки на банки и представя на фонда резултатите от тях.

(7) За приемане на решенията на управителния съвет по чл. 7, т. 5 и 6 Българската народна банка и квесторите на банката предоставят незабавно на фонда цялата налична информация относно финансовото и правно състояние на банката, както и допълнително поисканите от фонда данни и документи.

(8) Управителният съвет може да публикува информация за дейността на фонда, която не съдържа данни, представляващи банкова или търговска тайна.

(9) В случаите по ал. 6 и 7 ограниченията по чл. 62 и чл. 63 от Закона за кредитните институции относно банковата и професионална тайна не се прилагат.

(10) Информацията, която фондът придобива или създава при осъществяване на функциите му по този закон, и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на банка, нейни акционери или клиенти, е професионална тайна. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(11) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно закон.

(12) Членовете на управителния съвет, служителите, външните одитори, експертите и другите лица, работещи за фонда, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с фонда.

(13) Лицата по ал. 12 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи освен в посочените в ал. 15 случаи.

(14) Ограниченията по ал. 13 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани банката или лицата, за които се отнася. Информацията, получена от банка или от друго задължено лице по този закон, може да им се предостави обратно без ограничение.

(15) Лицата по ал. 8 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи и организации във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. съда:

- а) в случаите на образувано наказателно производство;
 - б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени действия по този закон и/или по Закона за банковата несъстоятелност;
2. други органи, когато това е изрично предвидено в специален закон.
 3. схемата за гарантиране на депозитите на приемащата държава членка за целите на чл. 26, ал. 1.

(16) Всяка година най-късно до 1 март управителният съвет на фонда информира Европейския банков орган за общия размер на гарантираните влогове в страната, както и за размера на наличните средства във фонда към 31 декември на предходната година.

Чл. 32 В случай, че банка не изпълнява задълженията си по чл.31, фондът уведомява незабавно Българската народна банка за предприемане на мерки по Закона за кредитните институции.

Чл. 33 Банките обхванати в системата за гарантиране на влоговете, не могат да рекламират гарантиране на влоговете в размери над установените в този закон.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Влог" е кредитно салдо, което се получава в резултат на средства, оставени по сметка или от временни положения в резултат на обичайни банкови сделки, което банката е длъжна да плати съгласно приложимите законови и договорни условия с изключение на кредитно салдо, за което са изпълнени следните условия:

а) съществуването му може да докаже само с финансов инструмент по смисъла на член 4, точка 17 от Директива 2004/39ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 Април 2004 г. за пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145 от2004г.):

б) главницата му не подлежи на изплащане по номинална стойност;

в) главницата му подлежи на изплащане по номинална стойност само по силата на специална гаранция от или споразумение с кредитната институция или трето лице.

2. „Неналичен влог“ е влог, който е изискуем и дължим, но не е бил платен от банката съгласно законовите или договорните условия, приложими към него.

3. "Съвместен влог" означава пари по сметка, открита на името на две или повече лица или сметка, върху която две или повече лица имат права, упражнявани с подписа на едно или повече от тези лица.

4. "Налични средства" означава пари в брой, влогове и нискорискови активи, които могат да бъдат осребрени в срок, ненадхвърлящ срока по чл. 20, ал. 5.

5. „Отговарящи на условията влогове“ означава влогове, които не са изключени от обхвата на защитата съгласно чл.11, ал. 1 и 2.

6. "Вложител" е титулярят или в случаите на съвместен влог – всеки от титулярите на влога.

7. "Държава членка" е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

8. "Трета държава" е държава, която не е държава членка по смисъла на т. 6.

9. „Нискорискови активи“ са инструменти, попадащи в първа или втора категория по таблица 1 в чл. 336 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012(ОВ, L 176 от 2013 г.), или други активи, за които Българската народна банка или фондът счита, че са също толкова сигурни и ликвидни.

10. „Схема за гарантиране на влоговете“ означава схема по смисъла на чл. 1, параграф 2, буква „а“, „б“ или „в“ от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити(ОВ, L № 173 от 2014 г.).

11. „Държава членка по произход“ означава държава членка по произход по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 43 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012.

12. „Приемаща държава членка“ означава приемаща държава членка по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012;

13. „Орган за реструктуриране“ означава орган, определен със закон съгласно чл.3 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L, № 173 от 2014 г.);

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Фондът е правоприменник на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, създаден със Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73 от 1998 г.; доп., бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 155 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г.; доп., бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 118 от 2002 г., бр. 31 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 59 и 64 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; бр. 67 от 2008 г., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 42 и 44 от 2009 г.; изм., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г.)

§ 4. Законът за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73 от 1998 г.; доп., бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 155 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г.; доп., бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 118 от 2002 г., бр. 31 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 59 и 64 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; бр. 67 от 2008 г., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 42 и 44 от 2009 г.; изм., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г.) се отменя.

§ 5. Наличните средства във фонда трябва да достигнат размер от 0.8 на сто от общия размер от гарантираните влогове в банките не по-късно от 3 юли 2024г.

§ 6. Наредбата по чл.14, ал.4 се приема и влиза в сила до 31 декември 2015г.

7 §. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 49 от 1998 г.; изм., бр. 73 от 1998 г.; доп., бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 155 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г.; доп., бр. 92 от 2002 г.; изм., бр. 118 от 2002 г., бр. 31 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2006 г., бр. 64 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г., бр. 67 и 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 42 и 44 от 2009 г.; изм., бр. 97 и бр. 101 от 2010 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 22 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2014 г.; доп., бр. 35 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 37, ал. се създава изречение второ:

„Искането се подава не по-късно от 2 работни дни след отнемането на лиценза.“

2. В чл. 57 се правят следните изменения:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Банката задължително посочва в условията по ал. 2 и в договора дали влогът е гарантиран или не при условията и по реда на Закона за гарантиране на влоговете в банките, размера на гаранцията и компетентната схема за гарантиране на депозитите. Клиентите задължително потвърждават, че са получили информацията, съгласно приложение към Закона за кредитните институции. Информационният бюлетин по приложение се предоставя на вложителите най-малко веднъж годишно на езика и по начина, избран по взаимно съгласие между вложителя и кредитната институция при откриването на сметката. Банките задължително маркират влоговете по начин и ред, определен от БНБ, който позволява незабавна идентификация на отговарящите на

условията влогове по смисъла на § 1, т.5 от допълнителните разпоредби към Закона за гарантиране на влоговете в банките.”

б) Създава се ал. 6

(6) Българската народна банка уведомява вложителите за преобразуване на банка чрез сливане или вливане в друга банка най-малко един месец преди съответното действие да произведе правни последици чрез оповестяване на интернет страницата на БНБ. В срок от три месеца от уведомяването вложителите могат да изтеглят или прехвърлят в друга банка своите отговарящи на условията влогове по смисъла на §1, т.5 от Закона за гарантиране на влоговете в банките, ведно с натрупаните лихви над размера на гаранцията, без да дължат неустойки или такси за предсрочно прекратяване на договора за влог.

3. В чл. 62, ал. 1 се правят следните изменения:

а) основният текст се изменя така: „Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в Българската народна банка, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, синдиките, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семейството им облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.“

б) т. 3 се изменя така:

„3. органите за финансов надзор в Република България, на Фонда за гарантиране на влоговете в банките и на Държавна агенция "Национална сигурност" - в случаи и по ред, определени в Закона за гарантиране на влоговете в банките или със съвместни инструкции или споразумения.”

4. В чл. 103, ал. 1 т. 7 се изменя така:

„7. при неплащане на премийна вноска към Фонда за гарантиране на влоговете в банките или други действия, застрашаващи интересите на вложителите“

5. В чл. 116 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Мярката по ал. 2, т. 2 не може да предвижда пълно ограничение на достъпа на вложителите до влоговете за срок, по-дълъг от 5 работни дни.“

б) досегашната ал. 3 става ал. 4.

6. В чл. 125, ал. 3 след думите „управление "Банков надзор"“ се добавя „в срок от 5 работни дни от предложението по ал. 1”.

7. Създава се приложение към чл.57, ал.3:

„Приложение към чл. 57, ал. 3

ОБРАЗЕЦ НА ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН ЗА ВЛОЖИТЕЛИТЕ

Основна информация относно защитата на влоговете	
Влоговете в [да се въведе наименованието на банката] са защитени от:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)
Гарантиран размер:	196 000 лева на един вложител в една банка
Ако притежавате повече влогове в една банка:	Всички Ваши влогове в същата банка се „сумират“ и за общата сума се прилага гарантираният размер от 196 000 лева ⁱ
Ако притежавате съвместен влог заедно с друго лице (лица):	Гарантираният размер от 196 000 лева се прилага за всеки отделен вложител ⁱⁱ
Срок за изплащане на гарантирани суми в случай на неплатежоспособност на банката:	7 работни дни ⁱⁱⁱ
Парична единица, използвана при изплащане на гарантирани суми:	Гарантираните суми по влоговете се изплащат в български лева.
За контакт:	Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) Адрес..... Тел:, факс: e-mail: contact@dif.bg URL: http://dif.bg
За повече информация:	www.dif.bg
Потвърждение за получаване от страна на вложителя:	

ⁱ Ако даден влог е неналичен, тъй като банка не е в състояние да посрещне финансовите си задължения, ФГВБ изплаща влоговете на вложителите. Максималният размер, който може да бъде изплатен, е 196 000 лева на банка. Това означава, че всички влогове в една банка се сумират, за да се определи размерът на гаранцията. Например, ако един вложител има спестовна сметка, по която има 180 000 лева, и разплащателна сметка, по която има 40 000 лева, на този вложител ще бъдат изплатени само 196 000 лева.

ⁱⁱ При съвместни влогове ограничението от 196 000 лева важи за всеки вложител поотделно. Повече информация можете да получите на уебсайта на ФГВБ: www.dif.bg.

ⁱⁱⁱ **Изплащане на гарантирани суми**

Задължената схема за гарантиране на влоговете е:

Фонд за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ)

1606 София, ул. „Владайска“ № 27,

Тел: +359 2 953 1217, факс: +359 2 952 1100

e-mail: contact@dif.bg

URL: <http://dif.bg>.

ФГВБ ще започне изплащане на влоговете Ви в размер до 196 000 лева в срок най-късно до 7 (седем) работни дни от датата на акта по чл. 20, ал. 1 от Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Друга важна информация

По принцип всички вложители, независимо дали са физически или юридически лица, са защитени чрез схемите за гарантиране на влоговете. Изключенията за определени влогове са посочени на уебсайта на задължената схема за гарантиране на влоговете. При поискване Вашата банка ще Ви информира дали определени продукти са гарантирани, или не. Ако влоговете са гарантирани, банката потвърждава това и на извлеченията от съответната сметка.“

§ 7. В Закона за договорите за финансово обезпечение (обн., ДВ, бр. 68 от 2006 г.; доп., бр. 24 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г.; изм., бр. 77 от 2011 г., бр. 70 и 109 от 2013 г.) в чл. 3, ал. 1 т.17 се изменя така:

„17. всяко лице, с изключение на едноличния търговец или дружество, което не е юридическо лице, при условие че другата страна по договора за финансово обезпечение е лице по т. 1 - 16.“

§8. (1) Законът влиза в сила от 1 януари 2015г.

(2) Изискването за определяне на премийните вноски пропорционално на степента на риска съгласно чл. 14, ал. 1-4 се прилага от 1 януари 2016 г. До 31 декември 2015г. се прилага разпоредба на чл. 16, ал. 1-4 от отменения Закон за гарантиране на влоговете в банките.